
OPERAČNÍ UMĚNÍ A TAKTIKA

VELENÍ V ARMÁDNÍ ÚTOČNÉ OPERACI ZA POUŽITÍ ATOMOVÝCH ZBRANÍ

Plukovník Ludvík Varvařovský

I. Požadavky na velení

Soudobé útočné operace jsou charakterisovány vysokými tempy, značnou šířkou útočného pásma na začátku operace i na jejím konci, značnou hloubkou území, na kterém se vedou bojové akce, krátkostí času na přípravu operace, poměrně krátkým trváním a hromadným použitím všech druhů vojsk a techniky.

Je pochopitelné, že operace vedené v takovýchto podmínkách, musí být velmi dobře naplánovány a zabezpečeny.

Je proto jedním z hlavních činitelů dosažení vítězství umění velitele armády, jeho štábu, velitelů a náčelníků druhů vojsk a služeb a jejich štábů rychle naplánovat a všestranně zabezpečit útočnou operaci armády, organisovat součinnost a cílevědomě usměrňovat bojové úsilí vojsk armády i podřízeného letectva na úspěšné splnění úkolu a dosažení cíle operace.

Velení vojskům obsahuje proto veškerou činnost velitele armády a jeho štábu i celého velitelství jak v organisaci, plánování i zabezpečení operace, tak i v nepřetržitém vedení a ovlivňování bojových akcí nejen v přípravném období, ale i během operace.

Úspěch ve velení je podmíněn uměním velitele armády a jeho štábu najít nejdůležitější a nejpodstatnější otázky, které nutno řešit, určit nejdůležitější bojové akce, zhodnotit v dané situaci rozhodující směr a upřesnit vzájemné spojení mezi bojovými akcemi na hlavním směru a na ostatních směrech.

K tomu je třeba za všech okolností znát situaci svých vojsk i nepřítele, neustále ji rozbírat, reálně odhadovat možnosti nepřítele, požadovat od podřízených pravdivá bojová hlášení, dávat podřízeným bojové úkoly včas a kontrolovat jejich plnění. Kromě toho úspěšné velení vyžaduje zabezpečit nepřetržitou činnost pojítek, rychle uvědomovat vojska o atomovém nebezpečí, uskutečnit opatření spolehlivé PAO, PCHO i PVO a organisovat široce rozvětvenou síť VS, přesnou práci na nich a správné jejich přemístění.

Důležitou podmínkou úspěšného velení je také zkrácení přípravného období, čímž se především zabezpečí překvapení při provedení atomové přípravy.

Největší počet dní z přípravného období spotřebuje vybudování výchozího položení a organisace součinnosti. Příprava výchozího položení v soudobých podmínkách bude potřebovat do sedmi dní. V této době je nutné, aby se velitel armády rozhodl a štáb armády vydal nejnutnější bojová nařízení podřízeným štábům. Na to je třeba kalkulovat jeden až dva dny. Na naplánování operace a vyhotovení plánu nejméně jeden den.

Na organisaci součinnosti na stupni armáda — sbory — divise bude potřeby do dvou dní a na stupni divise — pluk — prapor také do dvou dní. Přeskupení a vystřídání vojsk musí být zakončeny v noci před zahájením zteče hlavního obranného pásma nepříteli.

Určení dílčích úkolů sborům a druhům vojsk, sladění jejich úsilí podle cílů, prostoru a času, stanovení pořadí a způsobu jejich splnění, organisace součinnosti mezi svazky a vyššími svazky armády na jedné straně a letectvem a nosiči atomových pum na straně druhé, jeví se podstatou organisace součinnosti.

Rozpracování plánu operace i boje, jakož i plánu operačního a bojového zabezpečení, organisace součinnostního spojení, zabezpečení spolupracujících svazků šifrovacími pomůckami, tabulkami radiových signálů a hovorovými tabulkami, určení stejných signálů pro hláskou službu a rozpoznávání letadel, stejně tak jako výměna styčných důstojníků s pojítky, zabezpečují nepřetržitost součinnosti a dovolují rychle obnovit narušenou součinnost v průběhu operace. Kromě toho je nutné, aby byl stanoven způsob a lhůty výměny informací a operačních dokumentů jak uvnitř armády, tak i mezi sousedy.

Důležitým činitelem ve velení musí být pružnost. Proto je nutné, aby se dokumentace zpracovávala především graficky.

Zvláštního významu nabývá osobní styk nadřízených s podřízenými. Tento způsob velení v soudobých útočných operacích, především při jejich průběhu, je způsobem hlavním. Přitom však je nutné, aby v průběhu operace podřízení velitelé nebyli zbytečně voláni na VS armády a naopak, aby velitel armády se zbytečně dlouho nevzdaloval ze svého VS.

Vydávání předběžných nařízení, výjezd důstojníků štábu k vojskům s rozkazy, soustavná kontrola plnění těchto rozkazů jsou hlavní zárukou tvrdého a spolehlivého velení v složitých podmínkách vedení soudobé útočné operace.

II. Vliv použití atomových zbraní na organisaci velení

Příprava operace nejčastěji bude začínat ještě před přijetím směrnic velitele frontu na základě pokynů velitele frontu.

Jakmile dostane velitel armády nebo náčelník štábu směrnice velitele frontu nebo jeho pokyny, provedou operační orientaci velitelů a náčelníků druhů vojsk a služeb, náčelníka operačního oddělení, náčelníka spojení a průzkumu o rázu, cíli a úkolech operace, o úloze a místě armády ve frontové operaci, o podmínkách součinnosti se sousedními armádami a s letectvem frontu, o počtu posilových jednotek, době jejich příjezdu, o opatřeních k získávání zpráv o nepříteli a o opatřeních k dosažení překvapení. Je-li dostatek zpráv, oznamuje se i pravděpodobný zámysl nepříteli a jeho možnosti použití atomových zbraní. Zároveň se štábu dávají pokyny k zpracování informačních zpráv.

Aby informační zprávy byly skutečně konkrétní a neubíraly drahocenný čas veliteli a štábu, je výhodné, aby si velitel armády před operační orientací alespoň v hrubých rysech ujasnil úkol, zhodnotil situaci a na podkladě toho současně s operační orientací oznámil štábu hlavní rysy svého zámyslu. Bude-li každý velitel postupovat tímto způsobem, bude mít záruku, že informační zprávy budou krátké a budou se týkat

skutečně jenom těch otázek, které velitel musí znát k upřesnění použití druhů vojsk a možností materiálně technického zabezpečení.

Ihned po operační orientaci sestaví štáb armády kalendářní plán prací pro přípravné období, na jehož osnově štáby druhů vojsk sestaví svoje kalendářní plány. Kalendářní plány podřízených štábů je třeba sladit s kalendářním plánem štábu armády.

Po úplném ujasnění úkolu, zhodnocení situace a vyslechnutí informačních zpráv vydává velitel armády rozhodnutí, v kterém oznamuje svůj zámysl a určuje způsob splnění úkolů armády. Zámysl se jeví podstatou rozhodnutí velitele armády. Musí určovat směr hlavního úderu, úsek (úseky) průlomu, jaké uskupení nepřítele, v kterých rajonech a v jakých lhůtách zničit, operační uskupení armády a podmínky součinnosti mezi vyššími svazky armády, sousedy a letectvem podporujícím armádu.

Po oznámení zámyslu dává velitel armády pokyny k plánování operace a v souhlase s plánem frontu o použití atomových zbraní upřesňuje objekty, pořadí provedení atomové přípravy a podmínky součinnosti s jednotkami — nosiči atomových zbraní ve všech obdobích operace. Poté stanoví úkoly podřízeným sborům, armádní rychlé skupině (je-li u armády vytvořena), druhům vojsk, letectvu a zálohám, určuje úkoly vojsk v PAO, PVO i PCHO a na konec určuje organizaci velení.

Rozhodnutí ve většině případů bude vydáváno podle mapy. Bude-li to nutné a bude-li dost času, provede velitel armády před vydáním rozhodnutí v terénu rekognoskaci, jejímž cílem může být upřesnění organizace průlomu, úseku průlomu, podmínky skrytého zaujetí výchozího položení, organizace součinnosti pro průlom hlavního pásma a opatření PAO i PCHO. Rekognoskaci nutno provést s minimální ztrátou času. Pokyny dané na rekognoskaci musí být zapisovány všemi jejími účastníky a jsou podkladem pro splnění stanovených úkolů, aniž je nutno čekat na písemné rozkazy nebo nařízení.

Rozhodnutí oznamuje velitel armády v plném znění jen náčelníkovi štábu, náčelníkovi operačního oddělení, náčelníkovi spojení, velitelům a náčelníkům druhů vojsk a služeb a ti si je zapisují do svých pracovních sešitů. Tento způsob umožňuje, že ihned po vydání rozhodnutí možno přistoupit k zpracování plánu operace, plánů druhů vojsk a k vydávání bojových nařízení.

Ihned po vydání svého rozhodnutí přistupuje velitel armády k vydání pokynů. V těchto pokynech obvykle rozvíjí velitel armády své rozhodnutí doplňkovými údaji, které mohou mít rozličný obsah.

Pro informaci uvedu, co mohou obsahovat pokyny velitele armády pro jednotlivé funkcionáře.

V pokynech pro náčelníka štábu velitel armády stanoví, kde se provede atomová příprava, jak budou rozděleny atomové pumy a jaká opatření budou provedena v případě, že nepřítel odvede vojska z prvního postavení.

Stanoví úkoly pro průzkum jednak v přípravném období (upřesnění uskupení nepřítele především v úseku průlomu, rázu jeho obrany, pátrání po zálohách nepřítele a jejich činnosti, zda je obsazeno druhé a armádní pásmo obrany), jednak pro noc před zahájením zteče (zda nepřítel neodvedl svoje vojska a zda nečiní přípravy k protipřípravě) a pro dobu po zahájení zteče (sledovat čin-

nost a situaci nepřátelských záloh). Nakonec určí doby předložení hlášení o výsledcích průzkumu.

Pro organizaci součinnosti určí, kam usměrnit hlavní úsilí sborů prvního sledu, kam a kdy usměrnit sbor druhého sledu, jeho možné úkoly, v jakém směru soustředit úsilí po průlomu taktické hloubky a směry postupu střeleckých sborů v druhý den boje.

Pro leteckou přípravu naznačí prostory leteckých úderů, způsob doprovodu, rozdělení vzletů a způsob součinnosti s podpůrným letectvem.

V pokynech dále stanoví termín, do kterého předloží náčelník štábu ke schválení plánovou tabulku součinnosti a na co má při jejím zpracování obrátit hlavně pozornost, úkoly operačního zabezpečení (úkoly PAO, PVO a PTO, maskování a dokdy předložit ke schválení příslušné plány), jak organisovat zaujetí výchozího položení, přemístění VS a úkoly spojení.

V pokynech pro velitele dělostřelectva velitel armády stanoví, jak plánovat dělostřelecký útok, jaká opatření učinit pro případ, že nepřítel odvede vojska z prvního postavení, jak zpracovat plán činnosti dělostřelectva proti možné nepřátelské protipřipravě, a kdy zaujmout palebná postavení.

Upřesní úkoly dělostřelectvu v jednotlivých obdobích operace, místa, směry přemístění a čáry rozvinování dělostřeleckých a protitankových záloh, jaké síly a prostředky, kde a kdy mít z PVO, PTO a p. a kdy předložit ke schválení příslušné plány.

Pokyny pro ženíjního náčelníka budou obsahovat úkoly pro dodatečné zaminování a lhůty i hustoty minování, termíny dokdy připravit výchozí položení s hlediska PAO, a dokdy připravit prostor rozmístění druhého sledu a záloh, které silnice a dokdy upravit. Dále se v nich stanoví doba a místo rozminování průchoďů v minových polích svých a nepřítelů, kdy odevzdat sborům posilové ženíjní prostředky, manévr silami a prostředky ženíjního vojska v průběhu operace, kolik cest a kdy upravit v průběhu operace v hloubce obrany nepřítelů, jak a čím zabezpečit překonání řek, kolik mostů a na jakých úsecích zřídít, místo, osy postupu a úkoly ženíjních záloh a pohyblivého odřadu zatarasovacího, jak zabezpečit ovládnuté čáry a předmostí a dokdy předložit ke schválení plán ženíjního zabezpečení útočné operace.

V pokynech pro chemického náčelníka stanoví velitel armády úkoly pro použití chemické zbraně (cíle, druh, způsob a dobu zásahu), úkoly chemického průzkumu s hlediska PAO, organizaci PCHO v přípravném období a v první den boje, kde a jaké mít zálohy chemických zbraní a prostředků PCHO, jak zesílit sbory chemickými prostředky, kde, jak a kdy použít zadýmovacích prostředků. Jak rozdělit plamenometné jednotky a kdy předložit ke schválení plán použití chemické zbraně a plán PCHO.

V pokynech pro náčelníka týlu určí místa zásobovacích stanic, kde, kdy a jaké vytvořit zásoby a rozhodne o povolení k použití divisních dopravních prostředků bude-li toho třeba. Dále v pokynech uvede, kdy zřídít čelní oddělení armádních skladů, jaké zásoby a kde je mít na konci operace. Jak obnovovat silnice, jaká učinit zvláštní zdravotnická opatření, opatření k vystrojení jednotek zvláštními druhy výstroje a jaké a kde mít zásoby. Nakonec stanoví, dokdy má náčelník týlu před-

ložit ke schválení plán materiálního, technického a zdravotnického zabezpečení útočné operace.

Po vydání rozhodnutí a pokynů velitele armády přistupuje štáb okamžitě k vydávání bojových nařízení a k plánování operace. Plánování operace zahrnuje řadu různých otázek, o nichž chci pojednat ve zvláštním článku. V tomto článku věnuji ještě pozornost otázkám vlivu, který má použití atomové zbraně na organizaci velení.

Použití atomových zbraní má přímý vliv jednak na rozmístění VS a organizaci práce na něm, jednak vnáší nové, dříve neznámé prvky do rozhodování velitele a plánování operace, vyžaduje si organisovat nový druh bojového zabezpečení — **protiatomovou ochranu**.

Predevším je nezbytně nutné všimnout si otázky rozmístění VS, dělení VS na několik sledů a organizace práce na VS.

V soudobých podmínkách je nutné VS zdvojovat, to znamená, že se nejen u armády, ale i u střeleckých sborů kromě hlavního zřizuje ještě záložní VS, při čemž důstojníky štábu je nutno rozdělit takovým způsobem, aby jak na VS, tak na ZVS byla skupina schopná velet vojskům, je-li jedno stanoviště činností nepřítele vyřazeno z práce. Velitel armády, náčelník jeho štábu a větší část důstojníků štábu se rozmisťují na VS. Na ZVS bude obvykle zástupce velitele armády, který od náčelníka štábu z VS dostává nutné informace a údaje o situaci tak, aby byl kdykoli s to převzít velení vojskům, kdyby VS bylo vyřazeno. Kromě toho se zřizuje týlový sled velitelství, který má v čele náčelníka týlu armády.

Ve výchozím položení se VS vybuduje polním způsobem s lehkými i těžkými úkryty opatřenými zařízeními k chemické a atomové ochraně. Prostor, v kterém se rozmisťuje VS (ZVS), musí vyhovovat těmto podmínkám:

- mít spolehlivé spojení s podřízenými, se sousedy, se štábem frontu a s letectvem,
- být skryt před pozemním a vzdušným pozorováním,
- mít kryté přístupy,
- být stranou od nápadných objektů, které by mohly sloužit jako orientační body pro atomový útok nepřítele,
- být spolehlivě chráněn se země i ze vzduchu.

Oddělení štábu na VS musí být rozmístěna rozptýleně. S hlediska účelné organizace práce se pracovní skupiny rozmisťují takto:

- skupina velitele, v které je velitel armády, člen vojenské rady, náčelník štábu armády a představitel letectva,
- skupina operační (od skupiny velitele na 300 m), v které jsou oddělení operační, průzkumu, šifrovací a topografické; úkryty těchto oddělení jsou vzdáleny 200 až 400 m jeden od druhého,
- spojovací uzel se spojovacím oddělením štábu, ne dále než 300 až 500 m od operační skupiny,
- skupiny velitele dělostřelectva, náčelníka protivzdušné obrany, ženijního náčelníka a chemického náčelníka rozmisťují se samostatně podle možností, které skýtá terén, tak, aby měly výhodné spojení se skupinou velitele a operační skupinou; v těchto skupinách jsou velitelé a náčelníci druhů vojsk a služeb se svými štáby, avšak bez orgánů zásobovacích, technických a materiálních, které se rozmisťují u druhého sledu VS,

- politické oddělení s náčelníkem a jedním až třemi důstojníky se rozmisťuje na VS nablízku skupiny velitele armády; když je to nutné, aby na VS bylo umístěno 40 až 50% důstojníků, tvoří toto oddělení na VS samostatnou skupinu vzdálenou 300 až 500 m od skupiny velitele a spojovacího uzlu,
- jednotlivé rajony pro hospodářské oddělení, automobilní park, desaktivací místo, odmořovací místo, správce štábu, ošetřovnu,
- přistávací a vzletová plocha pro spojovací letouny, vně VS,
- armádní radiolokátor — ne blíže než 3 km od VS.

K rozmístění všech těchto skupin bude v soudobých podmínkách zapotřebí podle vlastností terénu plocha 6 až 8 km².

Je pochopitelné, že na VS rozmístěném na takovémto širokém prostoru, bude mít hlavní význam přesná organizace práce a dobře organizované vnitřní spojení mezi úkryty jednotlivých skupin, aby se neztrácel drahocenný čas zbytečným přecházením důstojníků štábu od jedné skupiny k druhé. Je velmi pravděpodobné, že si široký prostor VS vynutí vybavit spojovací pluk armády (rovněž spojovací prapor střeleckého sboru) i novým rozhlasovým zařízením pro vnitřní spojení mezi skupinami VS a jejich úkryty. Instalace tohoto zařízení uvnitř úkrytů dala by možnost uskutečnit vzájemnou informaci, organizaci součinnosti i přednášení informačních zpráv, aniž by bylo nutno opouštět úkryty. Problémy organizace práce na VS bude nutno trvale sledovat, získávat zkušenosti, vyhodnocovat je a zevšeobecňovat, aby všechny tyto otázky byly co nejdříve osvojeny, prakticky nacvičovány a zlepšovány.

Vně prostoru rozmístění vpředu uvedených skupin VS se budou rozmisťovat oddíly pro ochranu VS, jednotky spojovacího pluku armády a protiletadlové baterie určené k ochraně VS.

Přibližná potřeba pro umístění všech skupin na VS činí 40 lehkých a těžkých úkrytů, nepočítaje v to skupiny zabezpečovací. Vybudování těchto úkrytů si vyžádá práci jednoho až dvou ženijních praporů a potřebného množství ženijních strojů na čtyři až sedm dní. Vzhledem k tomu je nutné, aby bylo v rozsáhlé míře využito ochranných a masokovacích vlastností terénu.

Všichni důstojníci štábu i dopravní prostředky musí být rozděleny na sledy, aby přemístění mohlo být provedeno organizovaně a v pořádku, při čemž první sled určený k přemístění musí být sestaven tak, aby po dosažení nového VS byl s to neprodleně převzít velení vojskům.

ZVS se vybuduje podobně jako VS, při čemž počet úkrytů je jedenapůlkrát až dvakrát menší. Na ZVS se umístí se zástupcem velitele armády skupina důstojníků štábu armády a štábů druhů vojsk a služeb, která dostává informace z VS a vede příslušné pracovní mapy. Se svolením náčelníka štábu armády může ZVS dostávat přímé zprávy od štábů střeleckých sborů (kopie hlášení, bojových nařízení a rozkazů), a to obvykle tehdy, když se podle vývoje situace ZVS bude přemísťovat dříve než VS a bude mít možnost vzhledem ke své blízkosti k vojskům rychleji dostat od nich hlášení a odevzdat je na VS.

Na ZVS se organizuje samostatný spojovací uzol, který je spojen s VS a kromě toho má samostatné spojení se sbory.

VS i ZVS se přemísťují co možná denně, avšak ne méně než třikrát

až čtyřikrát za operaci. Není-li možné přemístění denně, přemisťují se VS i ZVS postupně, jedenkrát za dva dny, t. j. buď VS nebo ZVS skoky po 50 až 80 km. V takovém případě bude jedno ze stanovišť vždy na 20 až 30 km od vojsk. Přemístění může být uskutečněno teprve tehdy, je-li z nového VS zabezpečeno spojení se sbory (radiové spojení a směrové spojení). Před přemístěním je nutné důkladně prostudovat osy přemístění, znát situaci a rozmístění odmořovacích a desaktivacních míst podél os.

Velitel armády dlí ve většině případů na VS, což ovšem nevylučuje možnost, aby se určitou dobu při řešení některých situací přemístil na ZVS a řídil tamodtud chod boje. VP jako orgán velení na stupni armády v soudobých podmínkách se nezřizuje; pro informaci o průběhu boje na jednotlivých směrech v útočném pásmu armády mohou se však zřizovat pozorovatelné obsazené důstojníky štábu, kteří hlásí štábu armády situaci na úsecích jimi pozorovaných.

*

Další otázka, ke které je třeba také obrátit zvláštní pozornost, je **otázka rozhodování velitele a plánování operace s hlediska vlastního použití atomových zbraní a s hlediska nebezpečí, že atomových zbraní použije nepřítel.**

Třebaže atomové zbraně jsou prostředkem hlavního velitelství, jehož použití plánuje štáb frontu a veliteli armády se speciální atomové jednotky podřizovat nebudou, bude velitel armády při plánování použití atomových zbraní plnit důležitou úlohu, protože

- atomových zbraní se bude používat především ve prospěch těch armád, které budou bojovat v prvním sledu frontu na směru hlavního úderu,
- výsledků atomových úderů budou využívat především vojska těch armád, v jejichž pásmech budou atomové údery provedeny,
- úspěch atomové přípravy bude především závislý na přípravě, která se provede ve štábu a ve vojskách armády,
- právo výzvy letadel-nosičů atomových pum bude mít velitel armády, na jehož VS bude se vysílat představitel tohoto speciálního letectva.

Nakonec není vyloučeno, že s vývojem atomových zbraní postupem času budou i přímo armádě podřizovány atomové prostředky.

Z těchto zkušeností vyplývá pro velitele armády povinnost zhodnotit situaci s hlediska provedení atomových úderů, t. j. především, kde jsou hlavní objekty úderů, zhodnotit počet a druh atomových zbraní, kterých front plánuje použít v pásmu armády, podle vlastností terénu zhodnotit, kde bude nejvýhodnější provést atomové údery a určit dobu úderů. Při tom musí mít stále na zřeteli meteorologické podmínky.

Podklady pro toto rozhodování získá velitel armády ze štábu frontu, který je povinen dát štábu armády „Výpis z plánu použití atomových zbraní“, z něhož velitel armády zjistí:

- cíl použití atomových zbraní,
- kolik a jakých atomových zbraní se plánuje použít v pásmu armády,
- kolik prostředků a na jaké cíle je plánováno použít v jednotlivých obdobích operace,
- zásady součinnosti mezi atomovými jednotkami, letectvem a dělostřelectvem,

- signály k provedení atomových úderů,
- bezpečnostní opatření při atomových úderech,
- jak označovat přední okraj,
- opatření k zabezpečení utajení použití atomových zbraní.

Velmi často se stane, že velitel frontu nařídí veliteli armády přednést zprávu o způsobu využití atomových úderů.

Proto musí velitel armády na podkladě výpisu pečlivě zhodnotit, jaký vliv bude mít použití atomových zbraní na průběh operace, a náčelník štábu armády je proto povinen dát veliteli zprávu o výhodách i možných překážkách vzniklých použitím atomových zbraní.

Všechna opatření velitele armády vyplývající z uvedených úvah musí se odrazit jak v bojovém rozkaze, tak i v plánu dělostřeleckého útoku a v plánu operace vůbec.

Na konec musí velitel armády obrátit pozornost na možné použití atomových zbraní nepřítelem. Ze zhodnocení možností nepřítele vyplynou pro velitele a štáb armády další povinnosti týkající se organizace spolehlivé protiatomové ochrany vojsk.

Velitel armády je povinen zhodnotit:

- kdy možno očekávat atomové údery nepřítele,
- do jaké míry situace sama je příznivá k provedení těchto úderů,
- má-li armáda dost času na provedení všech opatření zabezpečujících spolehlivou PAO,
- jak organisovat průzkum atomových příprav nepřítele.

Výsledkem tohoto hodnocení jsou pokyny pro PAO, v kterých velitel armády určuje

- závěry ze zhodnocení možností nepřítele použít atomových zbraní,
- hlavní úkoly PAO v jednotlivých etapách operace,
- způsob (systém) vyhlášení nebezpečí atomového napadení vojskům, a jak se vojska musí chovat při vyhlášení signálů,
- jak organisovat radiační průzkum, jakými prostředky radiačního průzkumu posílit sbory, jakou vytvořit zálohu radiačního průzkumu,
- jaké ženijní práce s hlediska PAO a kdy provést, jak využít ochranných vlastností terénu,
- jaké síly mít připraveny k odstranění následků atomových úderů nepřítele, na kterých směrech soustředit úsilí zdravotnické služby a desaktivačních jednotek.

Na podkladě těchto pokynů zpracovává štáb armády plán PAO. Kromě toho musí se tyto pokyny odrazit i v operační části plánu, kde se uvádějí úkoly PAO, a v plánech druhů vojsk, kde se uvedou speciální opatření každého druhu vojsk s hlediska PAO.

Z toho, co bylo uvedeno, je zřejmé, že do organizace velení je nutno vnést řadu nových prvků, že se velení samo za oboustranného použití atomových zbraní stává složitějším a současně, nehledě na složitost, musí být pružnější, než tomu bylo dosud.

Proto je nezbytně nutné, aby velitelé a štáby všech stupňů věnovali otázkám velení soustavnou pozornost, studovali je, vyměňovali si zkušenosti, nespokojovali se dosaženými výsledky, nýbrž soustavně hledali nové metody a prostředky pro zkvalitnění, zrychlení a zjednodušení velení, prakticky tyto metody nacvičovali a přezkušovali.